

ABOUT KONTRAPUNKT

As a word, art is perceived as product, a noun, an object. In English, Hungarian, German and Italian there is no verb for "art", instead concentrating on made results rather than the process of doing it. And yet it is in the thinking and the doing that individual art practices strive to create harmonies out of internal voices and challenges – emotional, material, technical, personal, political – and often also crossing disciplines. In a group exhibition, there is the additional challenge of making all these already complex harmonies work together in a new superstructure, testing differences to seek common ground, accepting weaknesses to create strength, giving up control to enhance cooperation. Kontrapunkt wants to show artists in their liminal thinking and doing as they interrogate their boundaries, as they explore and exploit imbalance, as they deconstruct in order to construct, as they struggle through chaos in order to seek a new equilibrium. But Kontrapunkt wishes also to show that if one single voice contains already the depth of a full choir, when a group of distinct voices comes together the energy of their polyphony has the power to multiply, reverberate and resonate, like an irregular crystal under the sun, and to promote a model of living in the world of independent interdependence where the complex potential of the intersecting beams is always stronger than that of its individual rays.

A művészet szóra produktumként, főnévként, tárgyként tekintünk. Az angol, magyar, német vagy olasz nyelvben nincs igei alakja a 'művészetnek', mindvégig az alkotás eredményére, semmint a készítés folyamatára koncentrálnak. Az egyéni alkotói tevékenységek mégis a gondolkodásban és a cselekvésben igyekeznek a belső hangokból és -érzelmi, anyagi, technikai, személyes, politikai - kihívásokból harmóniát teremteni, gyakran a művészeti ágak közötti határokat elmosva. Egy csoportos kiállításon további kihívást jelent, hogy mindezek az arányok is bonyolult harmóniák egy új struktúrában működjenek együtt, próbára téve különbségeinket azért, hogy megértsük hasonlóságainkat, elfogadjuk gyengeségeinket, hogy azok erősségünké váljanak, feladva az egyéni irányítást az együttműködés sikerének érdekében. A Kontrapunkt meg szeretné mutatni a művészek gondolkodásának és tevékenységének határmezsgyéjét is, mint ahogy saját határait vizsgáljátok, kiegyensúlyozatlanságok felfedezését és annak kiaknázását, hogy a művészek hogyan rombolnak, azért, hogy építsenek és fociyan küzdik át magukat a káoszon, hogy új egyensúlyra leljenek. A Kontrapunkt azt is meg szeretné mutatni, hogy bár már egyetlen hang is magában hordozza egy teljes kórus összhangzatát, amikor az egyedi hangok összetalálkoznak, polifóniájuk energiája megsokszorozódik, rezonál és visszhangzik, mint egy szabálytalan kristály a napfényben. A kiállítás egy olyan életmodellt szeretne népszerűsíteni a független egymásrautaltság világában, ahol az egymást keresztező fénynyalábok mindig erősebbek az egyéni sugaraknál.

Lietta Marziali

VICA GABOR

The Box
My grandmother used to have a box of jewellery which was stolen when I was a child. She did not have anything left except her earrings and wedding rings after she passed away. The absence of all her sentimental objects inspired me to substitute the missing pieces by making new ones, not only for her but for all my other ancestor women who had long died and I had never met. Of course, I don't know what these pieces looked like, so the creation of The Box is a complete fantasy. Using the stories I have heard of them, the photographs I inherited and my feelings towards these women I imagined their everyday routines and how they must have treasured the jewellery pieces they possessed. I imagined the landscape they lived in and all the tragedy they experienced during the 20th century. In The Box I started to play with the line between reality and fantasy, creating a new harmony, a kontrapunkt, for an entirely lost connection between real, tangible objects and the people I associate them with, who are unreachable. But jewellery here represents also an illusionary idea. The recipients of these pieces are long dead, and it became obvious to me that I should let go of wearability and functionality to focus on shapes, memories and emotions. My main research topic and curiosity in contemporary jewellery is to understand the boundaries of what jewellery is and I am curious to explore this question and understand the significance of actualizing objects on the edge of this field.

A doboz
Nagyamamnak volt egy doboz ékszerekre, amit gyerekkoromban elfelejtett. A fűfelváltóján és a jeggyűrtőjén kívül nem maradt semmije halála után. Ezeknek a szentimentális tárgyainak a hiánya arra inspirált, hogy a hiányzó darabokat újakkal pótoljam, nemcsak neki, hanem az összes többi női rokonomnak is, akők már rég meghaltak, és akikkel soha nem találkoztam. Azt persze nem tudom, hogy néztek ki ezek a darabok, így a doboz megalkotása teljes fantázia. A róluk hallott történetek, az örökölt fényképek és a hozzájuk fűződő érzéseim felhasználásával elképzelttem mindennapi rutinjaikat, és azt, ahogyan kincseként vigyázhattak a birtokukban lévő ékszerekre. Elképzelttem a tájat, amelyben éltek, és azt a tragédiát, amit a 20. század során átéltek. A dobozban a valóság és a fantázia határvonalával kezdtem el játszani, egy új harmóniát, egy kontrapunktot teremtve a valódi, kézzelfogható tárgyakkal és a hozzájuk társított, elérhetetlen emberekkel való teljesen elveszett kapcsolatot között. Akiknek ezek a darabok készülték rég nem élnek, így a funkcionalitás helyett kizárólag a formákra, emlékekre és érzelmekre fókuszálók. Fő kutatási témám és érdekfűződésem a kortárs ékszerek fogalmának határai, és annak megértése, hogy mi e műfaj periferááján létrehozott alkotások jelentősége.

@visual_manifest

LUCA SÁGI

'unbalanced'
adjective
UK /ˈn.bəl.ənst/ US /ˈn.bəl.ənst/
.not equal or fair
not balanced, without equilibrium
.not firm
not firm but likely to fall or change position suddenly
.mentally ill
disturbed, irrational or mentally deranged
.disproportionate
emphasizing one thing or one side over another
Related words:
unstable, unequal, unsafe, insecure, lopsided, wobbly, disproportionate, deranged, unhelped
'kiegyensúlyozatlan'
meléknév
HU:kijérfu.jozatlan
.nem egyenlő, illetve korrekt
nem kiegyensúlyozott, egyensúly nélküli
.nem szilárd, biztos
instabil, felfelhetőleg leesik vagy hirtelen helyzetet vált
.mentálisan beteg
zavart, irracionális vagy tébolyodott
.aránytalan
egy dolgot vagy oldalt kihangsúlyoz egy mással szemben
Kapcsolódó szavak:
labilis, egyenlőtlen, nem biztonságos, bizonytalan, felemás, ingadozó, aránytalan, tébolyodott, megzavarodott

momoiuc.com
@momoiuc

RITA BESNYŐI

I like to stand still some days, watching and observing my body and brain reacting to circumstances. Thinking over my emotions, inherited or studied habits, it is exciting to explore layers of my personality stacked on top of each other, how they cooperate in a dynamic tension. I recognize recurring places, faces and relationships which make me react according to my well-known patterns, but sometimes I surprise myself, and that is what I aim for. The **Self Portraits** series is catching a few of these instinctive moments, where I could identify one of my faces. The **Skin** series is dealing with all the parallel melodies within me, building and destroying my nature day by day. Some of them I was born with, some of them needed time to reach the surface, but some of them are tattooed by my own hands, to keep them in front of my eyes. Monotonous, lengthy and exhaustive methods of the creative process are helping me to deepen my experiences, searching for a way to my inner self. Mostanában észrevettem, hogy többször megállok gondolatban, és azonosítom az érzést, mozdulatot, reakciót, amit a testem vagy az agyam produkál egy adott helyzetben. Elgondolkodok, ahogy személyiségem rétegei, inkludok, felvetik és magammal hozott szokások és tulajdonságok egymásra rakódnak, különböző intenzitással együttműködnek. Vannak visszatérő helyek, emberek, kapcsolatok, amelyekben hajlamos vagyok ugyanazt a bevett sémát követni, de néha én magam is meglepődök és ezek a legizgalmasabb elkápot pillanatok. Az **Önarcképek** sorozat egy-egy ilyen ösztönös reakciót, pillanatképet merített ki, amiben valamelyik jellemző arcomat vélem felismerni. A **Bőr** sorozatban azokkal a tulajdonságaimmal foglalkozom, melyek személyiségemet pártuzamos dallamokként napról napra építik és bontják. Vannak, amik velem születtek, vannak, amiket az idő hoz felszínre, és vannak, amiket én magam tetováltam a bőröme, hogy soha ne téveszsem szem elől őket. Az alkotói folyamat hosszadalmas, aprókékos és sokszor monoton technikai segítenek egyre mélyebbre sűppedni a megdöbbentézt érzésben, utat törve ezzel saját magamhoz.

hangonyou.hu
@hangonyoujewelry

LIETA MARZIALI

I Am. Again. I Am. is an ongoing project, started in 2015, during my last Bachelor year. It originates in observations of a landscape very close to my house, where a large piece of heathland was brought into restoration after being colonised by woodland. Heathland is a prehistoric landscape and, despite being entirely man-made, it is today endangered and protected in the UK for its environmental importance. The emotional and environmental complexity of needing to safeguard the man-made versus the natural represented for me the complexity of what it is to be human and to live in the world, and of the juggling and sacrifices we face everyday in order to let something, or indeed someone, else thrive. As time went by, I came back to the project, reflecting on how it embodies also the complexities of art practice, juggling not only material and technical challenges, but, very importantly, once again emotional and environmental ones. This project is still in progress, posing the new challenge to reflect on, and to lay bare for all to view, the ongoing profound changes in my practice over the years. It presents me as I was, have been, and as I am now, having relinquished the quest for answers and conclusions in favour of the importance of seeking new questions.

A 'Vagkok. Még egyszer. Vagkok.' egy folyamatban lévő projekt, amelyet 2015-ben, az alagszakom utolsó évében kezdtem. A téma alapja az otthonom környéki táj, az úgynevezett fenérj. amelyet korábban benőt a erdő, de mára helyreállították. A fenérj egy óskori táj, amelyet ellenében, hogy mesterségesen létrehozott - környezeti jelentősége miatt veszélyeztetett és védett területként kezelnek ma az Egyesült Királyságban. Az érzelmi és környezeti összetettsége miatt veszélyeztetett és védett területként kezelnek ma az Egyesült Királyságban. A természetes dolgok megvédésére irányul, számomra az emberi lét és az élet összetettségét jelképezte, valamint azt az egyensúlyozást és áldozathozatalt, amelyekkel nap, mint nap szembe kell néznünk annak érdekében, hogy valami, vagy akár valaki más boldogulhasson. Egy idő után visszatértem a projekthez, reflektálva arra, miként válalás meg és a komplexitás a művészetben, ahol ez az egyensúlyozás nem csupán az anyaghasználati és technikai kihívásokat érinti, hanem az enni sokkal fontosabb érzelmi és környezeti próbátételeket. Ez bár egy folyamatban lévő munka, új kihívás, hogy miként mutassam meg a gyakorlatomban az évek során végbenem mélyreható változásokat úgy, hogy mindenki számára látható legyen azokat. Olyannak mutat be, amilyen egykor voltam és amilyen most vagyok, lemondva a válaszok és konklúziók kutatásáról annak érdekében, hogy új kérdéseket keressek.

lietamarziali.co.uk
@lietamarziali

JUERGEN VEIT

One of the most important inspirations from my work has come from devotional folk and craft objects: handmade personal and shared objects created with the intention of bringing what lies beyond closer so as to be adored. Over the years this has manifested in a constantly renewed kontrapunkt of finding reach in the unreachable. Using materials that have been either generated, but also aged or even destroyed, by natural forces, I intervene on them with tools, paint and nearly always fire to search between original and "forced" surfaces and textures and to reach beyond their superficial or "natural" beauty or quality, using processes that cover in order to reveal, that corrupt in order to refine, that destroy in order to create. The works then develop their own voice, some calling to be destroyed completely, others instead growing together and uniting as one. I participate intuitively in this interplay to seek and explore the contrasting yet interdependent harmonies of blossoming and withering and of transience and rebirth, not only in their own right but as an integral part of the artistic process. Munkám főképp a vallásos népi és kézműves tárgyak inspiráltak: személyes vagy közösségi használatra, közel készített tárgyak, melyek szinte bályványként imádvá képesek közelébe hozni a túlvilágot. A kezdeti inspiráció az évek során egy folyamatosan megújuló, "fogást találni a megfoghatatlantól" ellenpontban manifestálódott. Eszközökkel, festékekkel és szinte mindig tűz használatával formálom a természeti erők által keletkezett, de elrepedt vagy akár roncsosodott anyagokat - vizsgálva az eredeti és a megmunkált felületek, textúrák különbségeit - , hogy azok túljúljenek "leiszin" vagy természetes szépségükön, mindőségükön. Olyan eljárásokat használok, amelyek eltáknak, hogy közben felfedjenek, rongálóknak, hogy általa nemestítsenek, rombolnak, hogy létrehozzanak. Az alkotások részleteinek saját hangjukra és a teljes megsemmisítésre vagy az együtt növekedésre, egyvő válásra hívnak. Ebben az összetétben intuitív módon veszek részt, művészi folyamatba integrálva kutatom és feltárom a virágzás és hervadás, a mulandóság és újjászületés kontrasztos, mégis egymástól kölcsönösen függő harmóniát.

juergenveit.com
@juergenveit